

DE GEESTELIJKE EN MATERIELE ACTUALITEIT

Aan het begin van deze zitting, zoals elke maal, wil ik u er op wijzen dat wij, sprekers van deze groep, niet alwetend of onfeilbaar zijn. Dit houdt in dat van u verwacht wordt dat u over de punten die voor u belangrijk zijn, zelf zult nadenken.

Er zijn in deze tijd natuurlijk vele onderwerpen die zich kunnen opdringen, daar ik geen specifiek onderwerp voor deze bijeenkomst in gedachten heb is iemand die een onderwerp wil stellen welkom. - Er is een suggestie binnengekomen:

De geestelijke en materiële actualiteit op deze wereld zoals ze door u allen in de geestelijke wereld worden gezien.

Ja, dat kunnen we heel kort zeggen: voorlopig heel somber, later enige opklaringen. Want kijk, de actualiteit op deze wereld is eigenlijk heel eenvoudig. De mensen zijn terecht gekomen in een verbruiksprogramma waarbij de mens steeds minder, het bezit steeds meer is gaan tellen. Dat is eigenlijk al van 1890 aan de gang. Na ongeveer een eeuw dus van dit steeds sterker wordende systeem waarbij industrialisering vaak betekent: aandacht voor de machine en de mens beschouwen als een aanhangsel daarvan, is een situatie ontstaan waarbij een economische crisis bestaat.

Je kunt nu wel zeggen dat dit de schuld is van de energie, van de oliestaten en dergelijke, maar eigenlijk is dit maar een uitvlucht. De werkelijkheid is deze: doordat men zich blind staart op productie wil men steeds meer produceren: Je kunt echter alleen maar meer produceren wanneer je steeds meer kunt afzetten. Daarom hebben de mensen gedacht: dan gaan we de arbeidersklasse een beetje vrijer maken, rijker maken. We geven ze wat meer geld, dan kopen ze meer en dan kunnen we aan hen misschien die producten kwijt die we anders misschien moeilijk zouden kunnen slijten. Ze hebben daarbij één ding vergeten, nl. dat ook een arbeider langzaam maar zeker zijn visie en zijn smaak gaat ontwikkelen en dat zal misschien niet identiek zijn met de smaak van diegenen die altijd overvloed hebben gekend.

Maar dat betekent wel dat hij steeds meer eisen gaat stellen aan de producten. Daardoor worden de producten in wezen kostbaarder, er is steeds meer onderzoek nodig. Maar dit betekent weer dat de prijzen hoger worden en wanneer de prijzen hoger worden dan moet de arbeider weer meer verdienen om die artikelen te kunnen kopen.

Het is in feite een soort kringloop geworden waarbij men elkaar opjaagt. De producent jaagt eerst de arbeider op, dan valt de arbeider de producent aan die daarop toegeeft en zijn prijzen verhoogt enz. enz. Maar dan komt een ogenblik dat je dat niet meer kunt volhouden. De arbeider wordt te duur. Nou dat is ook een heel bekend verschijnsel: elke werkgever vindt dat een arbeider meer krijgt dan hem toekomt. Hij zal het wel niet zo uitdrukken, maar hij vindt wel dat die arbeider zich eigenlijk veel meer zou moeten inzetten voor het bedrijf om waard te zijn wat hij eist. Dat houdt in dat men gaat automatiseren. Automatiseren betekent dat men aan de ene kant goedkoper en sneller gaat produceren en vaak ook beter. Aan de andere kant betekent dat ook: minder arbeiders die voldoende verdienen om het product te kopen. Je komt in een sfeer van overproductie terecht. Maar het gehele bedrijf kan alleen voortbestaan wanneer het zich uitbreidt. Gebeurt dit niet, dan komt het tot stilstand. Het heeft te weinig kredieten die dan blijven gelden en te weinig directe middelen. Dus gaat het failliet, wordt een deel van een groter geheel waarin het nog wel mee kan draaien, maar slechts ten dele.

Dat is een proces dat zich praktisch in de gehele geïndustrialiseerde wereld afspeelt, niet alleen hier, maar ook bvb. in Polen, in Rusland, in Joegoslavië en in Roemenië, waar u ook kijkt.

Het betekent dus in feite dat we te maken hebben met een verkeerde benadering van zowel consumptie als productie. Maar het betekent nog iets anders: het betekent dat de mens, langzaam maar zeker, zelfs in eigen ogen, deel is geworden van één of ander mechanisme. De zuiver menselijk aarden van wederkerige verantwoordelijkheid, wederkerige bijstand, worden

steeds minder. Men gaat nog wel samen werken, maar meestal in georganiseerde vorm en dat betekent wel dat je eigenlijk geestelijk ook behoorlijk wat klappen te verwerken krijgt.

De actualiteit van deze dagen is het conflict dat ik u zo-even beschreven heb. Alle politieke conflicten en zelfs oorlogsdreigingen zijn direct of indirect hiervan af te leiden, want u weet dat oorlog een consument is waarbij je de lasten zonder meer op het volk kunt leggen en gelijktijdig daardoor de productie kunt aanzwengelen.

Wat we ons dus eerst afvragen is: Blijft dit zo? En dan kijken we naar het verloop op de wereld en dan zien we dat op dit moment hier en daar de kraan een beetje dicht gaat, ook bij de verbruiker; die koopt niet zoveel meer en hij koopt meer overlegd, op grond van kwaliteit en niet meer alleen op grond van uiterlijkheden of nieuwigheden. Dit houdt in dat er een soort sanering plaats vindt. Men maakt de zaak gezonder, al is het proces, voor diegenen die er deel van uitmaken, zowel de producenten als de consumenten, een pijnlijk geheel.

Ik wil dan veronderstellen, voor zover wij dit kunnen overzien dat er inderdaad sprake zal zijn van een lichte verbetering van de economische tendensen vanaf ongeveer half 1982. Er zal dan weer wat meer handel zijn, er zullen wat redelijker prijzen komen en zelfs zal hier en daar de rentestand aanmerkelijk lager zijn. Aanmerkelijk: dus enkele procenten en niet alleen tienden van procenten. We veronderstellen verder dat de onvrede met de huidige toestand, die niet binnen enkele jaren op te lossen is, bij vele volkeren zo groot zal worden dat daardoor revolutionaire bewegingen op gang komen. Sommige daarvan zijn gewelddadig. Anderen gaan misschien uit van een organisatie. U kunt zeggen: dat loopt tussen Solidaridad in de Amerikaanse landen en Solidariteit in Polen, en daarnaast de Rote Armee en wat je verder hebt aan terreurgroepen van verschillend signatuur. Dan zullen de staten zich wel gedwongen voelen om openingen te scheppen waardoor dit geweld, tijdelijk althans, beheerst kan worden. Er zijn twee methoden voor. De eerste is: het onmiddellijk stichten van een militaire dictatuur, maar daarvoor heb je grote machtsmiddelen nodig en niet iedereen is in staat om zijn dictatoriaal optreden zonder meer te verkopen, vooral in die landen waarin de arbeiders een zeer redelijke vrijheid van handelen en denken gewend zijn. Een andere methode is het scheppen van een oorlogsdreiging of het vinden van een zondebok. In beide gevallen wordt er een strijd gevoerd. In het eerste geval tegen een andere natie, in het tweede geval tegen een bepaalde klasse, tegen een bepaald ras of zelfs tegen mensen met een andere overtuiging.

We nemen aan dat de neiging hiertoe steeds sterker zal worden en waarschijnlijk tegen het einde van 1982 kenbaar wordt. Maar er staan gelukkig andere zaken tegenover. Mensen die in moeilijkheden komen ontdekken eindelijk dat men werkelijk elkaar moet steunen en niet alleen met woorden en demonstraties. Er komt dus weer een meer menselijk aspect in de samenleving, eerst waarschijnlijk zich uitende in een nogal wat onderling geweld, maar als snel voerende tot een gevoel van onderlinge verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid.

Wanneer het denken aan de mens weer belangrijker wordt dan het denken aan inkomen, het denken aan het product, dan zullen we als vanzelf ook zien dat de geestelijke samenhangen gaan veranderen. De verandering van die samenhangen, die op het ogenblik zich hier en daar bijna ondergronds voltrekt, omvat de waarden die ons persoonlijk zeer dierbaar zijn, bijvoorbeeld verdraagzaamheid. Je hebt geen recht om een ander te vertellen hoe hij leven moet. Je hebt alleen maar het recht te leven zoals je zelf wilt, zolang dit anderen niet schaadt en je moet anderen dit recht onder dezelfde voorwaarden toestaan.

Dit besef begint in zeer vele landen te groeien. Het is niet overal, zullen we zeggen, even open. Wanneer je kijkt naar bvb. Frankrijk en Italië dan is dit besef veel meer verborgen ook al door een andere sociale structuur en opbouw vaak dan in Noordelijke landen. Dan denk ik aan Finland, Zweden, Nederland ook en Duitsland, zelfs aan Engeland. We zien dat heel veel mensen wegvlugten uit die moderne maatschappij omdat ze in die maatschappij geen betekenis kunnen hebben, zichzelf niet, althans voor eigen gevoel, waar kunnen maken. Dat gaat veranderen. We zullen daardoor niet zonder meer afkomen van de vele verslavingsgevallen en u hoeft heus niet te rekenen op het plotseling verdwijnen van allerlei sekten die uitgaan van een bijna onfeilbare of goddelijke meester die je precies vertelt hoe je moet leven en waar je je dan maar moet aan overgeven. Trouwens, wanneer ze zeggen: je moet je dan maar overgeven, vind ik het persoonlijk vaak om te kotsen.

Maar wat gaat er dan wel gebeuren? Men zal zeggen: Ik heb niet iemand nodig die mij vertelt hoe ik leven moet, maar ik heb denkbeelden nodig waardoor ik mijn leven inhoud kan geven.

Ik heb niet iemand nodig die me de zekerheid geeft dat ik altijd zal te eten en te drinken hebben, maar ik heb de zekerheid nodig dat ik voor de medemens betekenis heb en de zekerheid dat ik daardoor ook op mijn medemensen kan vertrouwen. Ik geloof dat dit een zeer grote geestelijke omwenteling is en ook deze omwenteling zie ik, zij het niet in het volgende jaar, maar in een aantal daaropvolgende jaren, zich steeds verder voltrekken, zodat het heel de wereld omspant en dat is heel wat, want dat betekent zowel Afrika als Z.-Amerika, dat betekent Azië en zeker niet alleen N.-Amerika en Europa.

De ogenblikkelijke situatie kun je dan verder ontleden natuurlijk, en dan ga ik een beetje uit van wat de Broederschap, in de Grote Raad, aan voornemens en vaststellingen naar voren heeft gebracht.

We weten dat er een toenemende spanning is tussen de USSR en de USA. Deze spanning komt niet alleen maar voort uit de persoonlijkheid van bvb. de leiders Breznev en Reagan. Het is veel meer een poging om zichzelf een betekenis toe te meten in de wereld om te compenseren wat men aan welvaart of aan welvaartsgedachte heeft verloren. En hier kun je ingrijpen door o.m. mensen te beïnvloeden en dat zal ook gebeuren. In de tweede plaats kun je proberen duidelijk te maken waar de fouten liggen. Wanneer iemand zegt: Ik ben een directe volgeling van Jezus Christus ik geloof in hem en ik volg zijn weg, laten we dus maar bommen opstellen voor alle zekerheid, dan vergeet u waarschijnlijk dat Petrus voor een dergelijke opvatting al op zijn kop heeft gehad en dat zijn meester het oor van de tegenstander, een zekere Malchus, heel snel gerepareerd heeft omdat Hij juist niet wil dat men naar geweld grijpt. Dergelijke denkbeelden kun je niet altijd even gemakkelijk verbreiden. Je gaat tegen veel heersende belangen in. Maar wanneer deze toonaard steeds verder door gaat klinken in al die christelijke gemeenten, wanneer het denken aan de persoonlijke verantwoordelijkheid die men heeft tegenover de mensheid en niet alleen tegenover eigen volk, door gaat dringen bij steeds meer mensen, dan nemen we toch aan dat daardoor een omslag van mentaliteit bereikbaar is die een vrede, gepaard gaande met binnenlandse onlusten in vele landen, doet handhaven tot 1984. Maar in 1984 zijn we zover door de huidige economische crisis heen, dat een nieuwe benaderingsmogelijkheid is ontstaan. We zijn dus van overtuiging dat er geen wereldoorlog komt, ook al zal de dreiging daarmee zo nu en dan merkbaar zijn en soms zelfs zeer sterk. We rekenen wel met vele geschillen, vooral opstanden en revoluties in allerhande landen, maar we rekenen weer niet met een grote en alomvattende oorlog. We geloven dan verder dat we in deze periode met al die gebeurtenissen ook in staat zullen zijn vanuit de geest en natuurlijk de mensen onderling ook, want die moeten ook wat doen, om te komen tot een vrijer denken. Niet vrijdenken in de zin van alles maar in twijfel trekken, maar een vrijer denken in die zin dat men niet meer strijdt met elkaar omdat de een God God noemt en de ander Allah. Dan zeggen ze Allah, laat die man. En op deze manier zou het rijk van de vele geestdrijvers langzaam maar zeker ten einde lopen met meteen een aantasting van het gezag van het Vaticaan. Maar het betekent ook een zeer grote aantasting van bvb. de orthodoxe moslims, de leraren vooral, de uitleggers van de Wet en de rechters die op het ogenblik, zoals in Iran en ook wel elders, eigenlijk proberen hun godsdienst aan iedereen op te leggen.

Het zou ook zeer waarschijnlijk het einde zijn van de invloed en de macht van bepaalde orthodoxe groeperingen in landen als Israël. Het betekent niet dat de wereld naar een socialisme toegaat. Een socialisme is uiteindelijk slechts een verschuiving van de heersende klasse zonder dat een feitelijke verandering tot stand komt. Dit wordt door socialisten te weinig begrepen omdat ze redeneren vanuit de theorie en niet vanuit de normale beweegredenen en handelwijzen van de mens.

We hebben geprobeerd om verder de zaak een beetje uit te splitsen voor u ondertussen en we zeggen bv. BELGIE gaat waarschijnlijk een zeer moeilijke tijd tegemoet die waarschijnlijk anderhalf jaar duurt. Hierin zullen voor u vele prijzen stijgen terwijl de inkomsten wat magerder worden. Vertrouw ook niet al te veel op het bezit dat u hebt, want geloof me, ook uw bezittingen zullen zwaarder belast worden in de komende tijd dan u gewend bent en vooral zullen uw aangiften beter gecontroleerd worden dan u gewend bent. De geschillen zoals die bestaan op het ogenblik tussen Walen en Vlamingen, ook al economisch gemotiveerd vaak, zullen hierdoor scherper naar voren komen, maar ik geloof niet dat daardoor België als land meteen zal vallen of dat er een te losse federatie gaat ontstaan. Ik zie dat voorlopig niet zitten. Geestelijk gezien heeft u het voor- of nadeel, u moogt het zelf uitleggen, dat een kardinaal gaat verdwijnen en dat ook bij bisschoppen en priesters hier en daar nogal wat

ontwikkelingen zijn die minder prettig zijn. Dat betekent dat een deel van uw zielszorg in toenemende mate zal worden overgenomen door orden die normalerwijze alleen maar missionarissen leverden. Maar het betekent wel dat u te maken krijgt met een totaal andere benadering vanuit de Kerk en dat kan zeker ten goede komen ook aan de gelovigen en indirect aan het openbaar leven, op de wijze waarop de samenleving toch weer een eenheid kan vormen.

Er zullen in de komende tijd ongetwijfeld nog vele steen te horen zijn van ingewijden, enz. enz. Luister daar niet al te veel naar in eerbied. Luister er naar met uw gevoel en uw verstand, want dit is een periode waarin de mens, ook in uw eigen land, voortdurend zelf moet denken, zelf beslissingen moet nemen.' Niemand kan dat voor u doen, ook de geest niet, ook de Paus niet, ook de koning niet. Samenwerking is hier in België nog wel eens een zwak punt, zal groter moeten worden omdat u in de dwingende positie van steeds minder betrouwbare inkomsten elkaar wel zult moeten bijstaan en helpen, ook buiten organieke verbanden om. NEDERLAND Wanneer ik naar Nederland kijk kan ik bijna hetzelfde zeggen. Alleen, u weet het, de Nederlanders doen het iets plechtiger. Waar een Belg een pint pakt, preekt een Nederlander.

Maar ook in dit land grote moeilijkheden, een economische teruggang die ongeacht de verandering op de wereldmarkt, zeker de eerste twee jaar niet tot stilstand komt. Vermoedelijke toename van het aantal werklozen in beide landen nog met 25 % van het nu aanwezige getal. DUITSLAND komt in moeilijkheden omdat er een steeds grotere interne deling aan het ontstaan is, ook in West-Duitsland. Oost-Duitsland komt in moeilijkheden omdat het zijn eigen economie en daarmee zijn belofte die de partij heeft uitgesproken in steeds mindere mate kan vervullen tegenover de burger. In beide gevallen is een verandering van mentaliteit noodzakelijk, en gezien de Duitse mentaliteit is er een grote kans dat verschillende leiders en leidertjes zich zullen opwerpen. Ik meen niet dat zij uiteindelijk invloed zullen hebben op het staatsbestel. Ook in Duitsland ontstaan enkele veranderingen en het is denkbaar dat hier in religieus en in geestelijk opzicht zich een soort Reformatie begint af te spelen. Deze Reformatie zal niet proberen zich buiten het geheel van de Kerk, esoterie, enz. te plaatsen, maar ze zal proberen binnen de verschillende bewegingen een vorm te vinden die niet meer oecumene heet, niet meer een samengaan bijeen, maar eerder het elkaar begrijpen en het wegwissen van de bijzonder scherpe verschillen. Industrieel staan alle drie de genoemde landen er niet zo goed voor en dat zal u duidelijk zijn wanneer u zich realiseert dat de belangrijkste exportindustrieën alleen nog kunnen draaien dank zij de voortdurende gelden die door de staat worden gegeven. Maar ook daaraan komt een einde, men zal de tering naar de nering moeten zetten, zoals dat zo fraai heet. Men moet eerst werken, dan pas kan men verteren. Het omgekeerde is niet meer mogelijk. FRANKRIJK In Frankrijk wordt de situatie nog moeilijker omdat we hier te maken hebben met verschillende denkbeelden van organisatie. Het is denkbaar dat einde eerste trimester, tweede trimester van het jaar 1983 daar organisaties gaan ontstaan waardoor in feite de jeugd bvb. een langere tijd gebonden is aan bezigheden die van boven af worden bepaald en dus niet meer door een vrije markt. Gelijktijdig veronderstellen we een zeer sterke organisatie o.a. van vakbonden waardoor nieuwe samenwerkingen ontstaan en zo een nieuwe economische macht zichzelf gaat uitdrukken. Dit kan voeren tot een zeer sterk verzet, mogelijk het eerste al in 1982, van vooral de boerenstand, die zich zeer sterk voelt aangetast. ITALIE Wanneer we kijken naar Italië dan zijn daar een paar punten die daar uitspringen. In de eerste plaats zal er in 1982 een zeer groot aantal aanslagen worden gepleegd. Sommige daarvan met dodelijke afloop voor zeer belangrijke personen. Zelfs de kans voor een hernieuwde aanslag op de Paus zeker ruimschoots in. We nemen aan dat hieraan niet veel te doen is. Het enige dat we wel kunnen doen is de grotere vrijzinnigheid die in Italië langzaam ontstaat zover mogelijk af te houden van de bijgelovigheden waartoe vooral de eenvoudige mensen heel vaak geneigd zijn en daarvoor in de plaats een nieuwe wijze van leven en denken te propageren. In hoeverre men in deze landen zal slagen, is niet met zekerheid te zeggen, wel kunnen we met zekerheid zeggen dat we in Italië althans enkele malen te maken zullen krijgen met natuurrampen en dat daardoor een andere visie op stoffelijke, zowel als geestelijke waarden in bepaalde gebieden sterk bevorderd zal worden. IBERIE Portugal is in moeilijkheden, gaat iets naar rechts en krijgt te maken met interne grote moeilijkheden vooral op gebied van landbouwcommunes die zich gevormd hadden en daarnaast ook een poging van zeg maar nationalisering van de industrieën.

In Spanje zelf zal het iets rustiger zijn, maar we zullen wel zien dat langzaam maar zeker daar de zaak meer naar rechts doorslaat. Een grote reeks geschillen door zogenaamde vrijheidsstrijders uitgevochten, niet alleen in het Noorden, maar bijna in het geheel van het koninkrijk is denkbaar en daaruit zouden ook hier economische veranderingen uit voort kunnen komen, vooral omdat ik aanneem dat het toerisme, dat voor dit land erg belangrijk is geworden, slagen zal te verwerken krijgen in de jaren '82 tot '87.

RUSLAND zit in economische moeilijkheden. Er zullen binnenkort belangrijke koppen vallen. Het leven van een van de belangrijkste staatslieden is al in gevaar voor 1982 aanbreekt. Ik weet niet of hij het werkelijk haalt. We hopen natuurlijk van wel, want die lui hebben we bij ons niet zo graag. De belangrijkste controversen zou hier zijn tussen hen die proberen de bevolking tevreden te stellen' en de eisen die het leger op het ogenblik stelt en die in feite voor de economie veel te hoog zijn. ROOD CHINA gaat verder met zijn vredespolitiek naar buiten toe, maar blijkt gelijktijdig in staat, krachtens enkele nieuwe uitvindingen en dergelijke, zijn eigen veerkracht en bewapening aanmerkelijk op te voeren, iets wat ongetwijfeld ook de Russen alarmeert. Daarnaast zal blijken dat ze Amerika willen steunen overal waar deze de Russen afbreuk doen, maar dat, zodra de Chinese belangen in het geding zijn, men onmiddellijk en hardhandig optreedt. Dit kan voor de USA betekenen dat verschillende militaire missies in grote moeilijkheden komen en voor de staatslieden is dat erg moeilijk omdat ze nog niet los zijn van het Vietnamsyndroom waarbij men dus eigenlijk vreest voor een escalatie waarbij men toch niet kan winnen. VERENIGDE STATEN Verslechterende politieke omstandigheden omdat de maatregelen van Reagan op dit moment reeds er toe voeren dat hij steeds meer partijen van zichzelf vervreemdt. Zijn economische reform zal hij voor een deel kunnen doorzetten, hij zal echter niet in staat zijn daarmee de resultaten te boeken die hij zich heeft voorgesteld. Verwijten aan zijn persoon zullen sterker worden, zijn populariteit zal sterk dalen en de kans op aanslagen, waarbij hij, volgens mij althans, niet getroffen zal worden, neemt aanmerkelijk toe, reeds van oktober dit jaar. Ja, en dan hebben we zo een beetje de wereld bekeken en dan moeten we naar AZIE India en Pakistan (China trouwens ook) krijgen nogal wat moeilijkheden met de natuur. Overstromingen, enkele aardbevingen, een zeebeving met vernietigende werking(daar hebben ze op de Filippijnen en in een deel van Indonesië trouwens ook last van). Al die dingen bij elkaar zijn erg bevorderlijk voor het optreden van kleine machtsgroepen die met geweld en als het ware met eigen legertjes proberen hun gezag soms provinciaal, soms in de landelijke politiek door te zetten. Het kan betekenen dat hier nogal wat bloed gaat vloeien, maar ik geloof niet dat het jaar 1982 voor Azië zonder meer negatief gaat verlopen.

Daar hebt u zowat de verwachtingen. Wat verwachten we geestelijk van dit alles? In feite vooral een confrontatie van de mens met zichzelf. Het is gemakkelijk om naar idealen te kijken. Het is gemakkelijk om te preken dat de mens dit of dat moet doen en dat het leven je dit of dat schuldig is. Maar als die dingen niet uitkomen, dan moet je jezelf eerst eens afvragen: Wie of wat ben ikzelf? Het is de mens zelf die het moet doen. Niemand kan het voor hem doen. En om zelf iets te kunnen doen, moet er in jezelf iets leven dat belangrijker is dan de uiterlijkheden die tot nu toe vaak ieder geestelijk leven overspoeld hebben. Op grond daarvan nemen we aan dat steeds meer inspiraties zullen plaats vinden, dat steeds meer mensen door droombelevingen en dergelijke, geconfronteerd zullen worden met de wereld waarin ze leven, maar ook met hun eigen positie. Het onderling begrip onder de mensen zal zeker in het komende jaar onder de mensen zeer sterk toenemen ongeacht de geschillen die door instanties en autoriteiten worden aangemoedigd.

Ja, wat moet ik verder nog zeggen over deze tijd? Dat er ingewijden zijn op aarde? Ja, dat wist u waarschijnlijk al en bovendien u zult er weinig van merken want als iemand komt en zegt dat hij een ingewijde is, denkt u dan maar dat het niet waar is. Een ingewijde is niet iemand die zich adverteert, maar iemand die zich manifesteert. Dat er heel wat leraren en sekten opduiken, dat er heel wat nieuwe systemen zullen komen waar u tegen betaling van zoveel contant plus het werken voor de gemeenschap een uiteindelijke bewustwording wordt gegarandeerd, nou ja, goed. Het is begonnen met Moon-"shine" en sedertdien is het erger gegaan, dus ook dat zal weer steeds plaatsvinden, maar ik geloof dat steeds meer mensen zich daar los van gaan maken.

En als ik mag samenvatten wat volgens mij het belangrijkste is in de ontwikkelingen van deze tijd dan zou ik dat als volgt formuleren:

De mensen moeten leren zelf te denken, zelf te zijn. Een mens kan slechts vrij zijn wanneer hij bereid is een ander zijn vrijheid te geven. Een mens kan innerlijk slechts bewust worden van hogere krachten en en hogere waarden wanneer hij zich niet maakt tot slaaf van zijn bezittingen of van zijn omstandigheden. Een mens die een ander wil dwingen ontwaart daarmee vaak zijn eigen wezen en mogelijkheden. Een mens die denkt dat hij door eisen meer kan bereiken vergeet één ding: om te kunnen eisen moet je eerst een recht hebben opgebouwd.

Wanneer mensen zich al deze dingen gaan realiseren dan zullen ze zeggen: Ik weet niet meer precies wat ik geloof, maar er is een God, ik vertrouw in die God, ik leef met die God en ik werk vanuit die God en dat is het enige belangrijke: dat ik in mijzelf voortdurend het gevoel heb dat de kracht die ik God noem, mij aanvaardt en dat ik daardoor ook mijzelf kan aanvaarden zoals ik ben en zoals ik handel.

Ik weet wel dat filosofieën niet zo belangrijk zijn, maar ik weet ook dat een mens die weigert na te denken over de dingen die hij ziet, een dwaas is die in een illusiewereld leeft totdat de werkelijkheid hem eenvoudig een verdergaan onmogelijk maakt. Bouw je geen illusies op. Probeer geestelijk en anderszins feiten onder ogen te zien. Vraag je af welke offers je wilt brengen en waarvoor en beklaag je niet wanneer die offers dan ook gevraagd worden. Wanneer je ergens geen offers voor wilt brengen, kun je ook geen rechten doen gelden, of al datgene wat er mee verbonden is.

Denk niet dat de geest u stoffelijke zaken gemakkelijker zal maken, daarvoor is de geest niet en daarvoor is ook God niet. Leven op aarde betekent leven in tegenstellingen. Leven op aarde betekent in feite strijd en dat is een strijd die tweeledig is want je bent voortdurend in strijd met je Wereld maar ook met jezelf. Pas wanneer je vrede kunt sluiten met jezelf kan de strijd met de wereld een bewuster karakter krijgen en daardoor veranderen van een strijd tegen anderen in een strijd met en voor anderen tegen de onbestemde machten en waarden die de wereld beïnvloeden.

Ik dacht dat de komende jaren en niet alleen maar 1982 steeds duidelijker zullen doen inzien wat naastenliefde betekent. Naastenliefde is niet alleen maar een ander een aalmoes geven. Het is het een ander mogelijk maken te zijn en te werken zoals hij of zij voelt dat dit juist is. Werkelijke naastenliefde is het aanvaarden van de wijze waarop een ander wil leven en denken. Werkelijke naastenliefde is God zien in alle dingen zoals in jezelf en daarom niet trachten de zaken te veranderen, maar om ze meer harmonisch te maken.

Misschien is dit alles niet in overeenstemming met hetgeen u in gedachten had toen u het onderwerp stelde, maar dit zijn inderdaad de actuele geestelijke en stoffelijke ontwikkelingen zoals we die in de Broederschap hebben gezien en voorzien. Zeker, de Broederschap heeft dan gezegd: We zullen versterkt ingrijpen in het denken van de voorname mensen in deze wereld. Het wordt soms moeilijk want meestal denken ze niet, ze doen alleen wat anderen zeggen dat goed is. Ze hebben gezegd: We zullen zorgen dat er nieuwe inwijdingskrachten komen maar op een persoonlijke basis. Ik ben er van overtuigd dat die poging wordt gedaan, maar hoeveel mensen zullen ze herkennen wanneer ze hen treffen en hoeveel mensen zullen bereid zijn om de consequentie te aanvaarden van de waarheid en de wijsheid die in hen ontstaat? Ik ben, wat dat betreft, voor de komende tijd nog niet zo optimistisch. Daarvoor zitten we te veel in een overgangstijd.

Maar die overgangstijd gaat voorbij. Wanneer ik het geheel van alle invloeden en plannen, voor zover ik die kan overzien, en dat is niet ver, samenvat, ben ik geneigd te veronderstellen dat na 1987 een zeer snelle en harmonische opbouw van deze wereld mogelijk wordt, waarbij de grenzen tussen de volkeren steeds meer wegvallen, waarbij vooroordelen die mensen gescheiden houden langzaam maar zeker vervangen worden door begrippen en waarbij dan uiteindelijk een opbouw van de wereld en niet alleen een uitbuiting, zoals nu het geval is, mogelijk wordt voor het geheel van de mensheid die dan ook leert zichzelf te beperken.

Is dit voldoende? Als u commentaar heeft of vragen, ga uw gang.

❖ *Worden er ook speciale wetenschappelijke ontwikkelingen verwacht?*

Ik wil niet graag hatelijk zijn. De wetenschap op het ogenblik is in feite alleen maar het uitsplitsen van het bekende. Maar het uitsplitsen van het onbekende voert niet, dat is nu al aangetoond, tot een werkelijke doorbraak en een benadering van het nieuwe. D.w.z. dat de wetenschappelijke wereld wel geconfronteerd zal worden met voor haar vaak ontstellende

denkbeelden, maar dat de officiële wetenschap deze over het algemeen niet zal aanvaarden en de niet zo officiële, meer geheime wetenschap alleen dan wanneer de zaken worden omgesmeten, dat heeft het verleden al aangetoond.

Ik verwacht zeker vooruitgang. We hebben dat al eens eerder gezegd: waarschijnlijk binnen anderhalf jaar een eerste mogelijkheid tot orale bestrijding van kankers in het eerste stadium en er zal zeker ook een betere behandeling van kanker in gevorderd stadium mogelijk zijn. In de geneeskunde zullen we daarnaast verschillende nieuwe benaderingen zien voor kwalen waarbij het zenuwstelsel wordt aangetast en zeer waarschijnlijk zullen we binnen 5 à 6 jaar, maar eerder zal het wel niet herkenbaar gaan worden, te maken krijgen met publicaties waarbij het als het ware hernieuwen van zenuwcellen, die aangetast zijn door bepaalde stimuli, mogelijk is geworden.

Wat hebben we verder nog? Ja, de atoomwetenschap: van de explosiemethode gaat men over naar de fusiemethode die inderdaad veel veiliger is ofschoon ze sterker afhankelijk zal zijn van magnetische velden omdat je de massa zelf waarin de fusie plaats vindt, niet met materiaal in beroering kunt brengen. Dat moet via velden gaan. Maar goed, ik verwacht op dit terrein binnen enkele jaren grote vooruitgang. Dan verwacht ik een nieuwe golf van ruimtevaartprojecten, waarbij de uitvoering waarschijnlijk wat achter loopt, maar een nieuwe reeks denkbeelden--. omtrent het zonnestelsel en de mogelijkheid om het zonnestelsel te verlaten verwacht ik wel degelijk en daarnaast, vermoedelijk ook nog vóór 1987, de eerste opzet voor voortdrijven van voertuigen op basis van magnetische krachten. Dus, in de energievoorziening vinden we een groot aantal ontwikkelingen die nu ten dele al bestaan en die later nog een keer naar voren komen en men moet er rekening mee houden dat de energieproducenten op dit ogenblik de macht in handen hebben en daarbij veel nieuwe ontwikkelingsmogelijkheden tijdelijk zullen proberen te frustreren.

Wat hebben we nog meer in de wetenschap? Het is namelijk heel moeilijk te bepalen wat wetenschap is. Er zijn ook mensen die zeggen: theologie is een wetenschap. Maar dan moet je zeggen: een filosofie die zichzelf institutionaliseert is ook een wetenschap en dat is geloof ik niet juist. Er zijn ook mensen die zeggen: de economie is een wetenschap. Ik geloof dat de economie een gissingsysteem is gebaseerd op het verleden, zonder rekening te houden met de waarde van de toekomst, maar wel met de mogelijkheid de afwijkingen te registreren, zodat de fouten later verklaard kunnen worden. Dus ook dat wil ik niet. als wetenschap zien. Er komen wel enkele nieuwe denkbeelden in de economie, maar aangezien het denkbeelden zijn en geen directe feiten, geloof ik niet dat ze veel invloed hebben.

O ja, we krijgen wel een aantal nieuwe ontdekkingen met name van de diepzee, waarschijnlijk in oktober van het volgende jaar kenbaar en daar zullen wel eens een paar eigenaardige dingen bij te pas kunnen komen. O ja, nieuwe materialen voor de architectuur, dat is ook interessant. Men komt tot nieuwe materiaalbehandeling en daardoor ook tot nieuwe mogelijkheden bvb. door compactere en gelijksoortigere materiaalspanning waardoor grotere overbruggingen kunnen gemaakt, wapeningen in vele gevallen zullen kunnen worden vermeden die bij beton noodzakelijk zijn. Dat kan ook erg interessant zijn voor degenen die zich met de bouw bezig houden. Het zou uiteindelijk kunnen voeren tot een aanmerkelijk goedkoper en eenvoudiger productieproces dat dan ook in gevallen van woningbouw en dergelijke een grote rol gaat spelen.

Er zullen een aantal stellingen worden geopenbaard over de kringloop van het water en op het ogenblik dat men ermee bezig is worden ze alweer als onjuist bewezen, waarbij men dan later tot zijn verbazing zal moeten vaststellen dat in de komende 15 jaar zeer sterke veranderingen in de zeebodem zullen plaatsvinden, waarbij bovendien zeer eigenaardige verschijnselen bij de verschillende troggen zich kunnen manifesteren.

Ik geloof dat ik het meeste heb gezegd. Nu vrienden, dan hebben we hier geprobeerd om u een actueel beeld te geven. Ik weet niet of het voor u bevredigend is en de pessimisten die zeggen natuurlijk, ja het gaat slechter worden. Jazeker, het wordt slechter. Maar het wordt slechter omdat u een crisis tegemoet gaat waarvan de mensheid beter wordt. Ik geloof dat je zonder die crisis levenslang ziek zult blijven, wees dus maar blij dat ze komt. Er zullen mensen zijn die zeggen Nou ja, alles wat u gezegd heeft is wel aardig, maar waar blijven de zekerheden? De gemiddelde waarschijnlijkheid van de door mij genoemde tendensen ligt tussen de 60 en de 70 %. De waarschijnlijkheid ,van de door mij genoemde feiten,(dat zijn er

niet veel geweest), ligt hoger en waarschijnlijk van 87 tot 90 %. Datgene wat ik u gezegd heb omtrent de geestelijke inwerking is voor mij een volledige zekerheid. Ik ben er echter niet van overtuigd dat deze geestelijke inwerking door u allen als zodanig en direct zal worden ervaren en dat u ze ook zult herkennen. Ik hoop dus dat ik u hiermee stof tot overweging heb gegeven, tot nadenken. Ik hoop echter ook dat u niet uit zult gaan van een voorspelling die onveranderlijk is, maar alleen van een aangifte van de zo grote mogelijkheden die in het heden vastliggen en door de toekomst en door het ingrijpen van de geest versterkt kunnen worden waardoor we met een waarschijnlijkheid te maken krijgen die groot is, maar u kunt die waarschijnlijkheid zelf veranderen.

Daarmee heb ik dan mijn bijdrage geleverd. Mag ik u danken voor de mij verleende aandacht en u een plezierige en gezegende avond toewensen, met, ondanks alles, veel goede moed voor de tijden die komen.

I M P R O V I S A T I E .

(zuiver, zondaar, zon)

Wanneer het Zicht in hem leeft, wordt iedere zondaar zo zuiver als de zon.

Men spreekt me van zonde en zondaren en God heeft de wereld geschapen. Hij bracht de kracht, Hij gaf de macht, Hij gaf de mensheid het wapen van denken en zijn, van leven en voelen, van menen en zoeken, verwerpen, bedoelen. God heeft de mens het leven gegeven, Hij heeft in zijn wezen de krachten geweven waarmee jij leeft, waarmee jij werkt. Hij heeft hem zelfs door zich versterkt. Hoe kan ik dan een zondaar zijn, wanneer ik met Gods gaven leef. Hoe kan ik dan een zondaar zijn, wanneer wat God mij geeft ikzelf verweef in wat ik in mij als leven ken? Zolang ik in mijzelf niet verwerp, niet ontken en niet bedek, maar in mezelf zuiver, rein en lichtend steeds het beeld weer wek van wat ik ben, van wat ik doe, van wat ikzelve onderga, datgene wat ik in het zijn ook buiten stof nog onderga. Dan ben ik deel van eeuwig Licht, geen zondaar, ook als mensen spreken en over wat ik denk en doe voortdurend weer de staf mij breken. Dan ben ik deel van Licht, één straal van grote Zon. Dan ben ik deel van AZ, waarin het zijn begon en waarin het zijn voleinden zal. Dan ben ik van begin tot eind der tijd, geen zondaar, maar een deel van God, een deel van eeuwigheid. De mensen met hun eigen denken, hun wetten, honger ook naar macht, ze hebben al te vaak het zijn van Licht in zich verkracht. Ze hebben zonden voortgebracht, nooit door de Schepper hen gegeven en uit 't gebod aan 't enkele volk zich een schuldenlast geweven om anderen te belasten, om anderen neer te drukken. Gij zondaar, kom tot mij. Misschien dat het u weer zal lukken om Zicht en vrij door 't leven heen te gaan. Maar God leeft in mij, is mijn kracht, mijn licht. Wie kan de baan van God verbreken? Wie zal wat Hij in mij verricht tot duisternis ooit preken?